

[Indenrigsministeren.]

med disse Forhold, vil være enig med mig i at det ogsaa er godt.

Edvard Sørensen: Indenrigsministeren udtalte, at jeg havde ikke Lov til at sige, at alle Landkommuner var vanskeligt stillede og alle Købstæder var godt stillede. Det har jeg heller ikke sagt, højtærede Indenrigsminister. Det, jeg pegede paa, var Forskydningerne ifølge Socialreformen, idet der bevislig foreligger en betydelig Forskydning i Forhold til det tidligere fra Hovedstaden og Købstæderne ud til Landkommunerne, en Forskydning, som simpel Retfærdighed byder bliver ændret saa hurtigt, det lader sig gøre.

Jeg takker for Ministerens Tilslutning til, at Beløbet bliver forhøjet til de 10 Mill. Kr.

Ministerens udtalte, at den Fordelingsform, jeg havde været inde paa, vilde være uheldig af den Grund, at saa kom Hovedstadskommunerne med. Det kan jeg ikke forstaa. Jeg har nemlig ikke kritiseret Bestemmelsen i § 1, hvori der staaer, at Hovedstadskommunerne holdes udenfor; den Bestemmelse bliver selvfølgelig staaende. Jeg har sagt, at man for de Kommuner, der bliver tilbage, tager det Fordelingstal, man har i Ministeriet, og derefter fordeler den Sum, man her enes om at fordele.

Ministerens var imod mit Partis Ønske om, at Tilskuddet skulde bruges til en Nedsættelse af Skatterne, idet han udtalte, at i nogle Kommuner var Beløbene saa smaa, at det vilde være ubehageligt at skulle omregne Skattekvitteringerne. Ja, vi har haft Tilfælde tidligere, hvor det var muligt at gøre det, og i de Kommuner, hvor man gjorde det, gennemførte man det i Praxis paa den Maade, at man nedskrev et Kvartals Skat; man tog selvfølgelig ikke Nedskrivningen paa alle Kvartaler, men paa eet Kvartal. Det er et Stykke Arbejde, men et Arbejde, der kan gennemføres. Ministeren tilføjede, at i nogle Kommuner var det store Beløb, men der vilde man sikkert finde, at Økonomien var saadan, at de maatte beholde Pengene i Kassen. Ja, jeg er nu ikke ganske enig med Ministeren heri, for det er jo dog saadan, at ethvert Budget, inden det kan føres ud i Livet, gaar til Amtets Godkendelse, og hvis Budgettet er lagt saadan, at det medfører stort Underskud, vil Amtsrådet i al Almindelighed nægte at godkende det. Saa jeg kan ikke tro, at den Vanskelighed kan være saa stor.

Saa sagde den højtærede Minister angaaende mine Udtalelser om Støtten til de

vanskeligt stillede Kommuner og min Frygt for, at man skulde animere til at føre en daarlig Økonomi, at Rigsdagen havde ikke i denne Krisetid sagt i nogen Lov: Du er ikke dygtig nok, du kan ingenting faa. Jeg havde dog ventet, at Ministeren kendte saa nogenlunde de Love, vi har vedtaget. I Loven om Krisehjælp til Landbruget, som Ministeren jo i sin Tid stemte for — hvad jeg heldigvis ikke gjorde — findes en Bestemmelse i Retning af, at den, der har levet over Evne, kan man nægte det Tilskud, som andre faar. Det vilde vel ikke være umuligt at sætte en lignende Bestemmelse ind i denne Lov, saaledes at man kan nægte den Kommune, der bevisligt har ført et ufor-svarligt Styre, Tilskud.

Indenrigsministeren (Dahlgaard): Jeg ønsker blot at sige til den ærede Ordfører, at jeg har ikke i mine Udtalelser givet Tilslutning til en Forhøjelse fra 6 til 10 Mill. Kr. Spørgsmaalet om en Forhøjelse af Beløbet er jeg villig til at forhandle om, men jeg har gjort opmærksom paa, at hvis Beløbet skal forhøjes, saa vil det drage visse Konsekvenser efter sig med Hensyn til Fordelingen.

Endvidere skal jeg sige over for det ærede Medlems Fremdragen af Fordelingsreglerne fra 1931—32, at Forholdet er jo det, at hvis man gennemfører dette Forslag, med § 1 staaende uforandret, hvori Hovedstadskommunerne er unddraget, saa er det netop ikke Fordelingsreglerne fra 1931—32, som det ærede Medlem tog Ordet for.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Edvard Sørensen har Ordet for en kort Bemærkning.

Edvard Sørensen: Til det sidste vil jeg gerne sige, at jeg havde tænkt mig, at manovre i Ministeriet har — og det har man sikkert ogsaa — et Fordelingstal for hver Kommune, og det vilde dog sikkert ikke volde Administrationen særlig Vanskelighed at holde enkelte Kommuner udenfor og fordele et eller andet Beløb paa de øvrige.

Saa vil jeg gerne sige til den højtærede Indenrigsminister, angaaende Amtsskatteforslagetovre i Landstinget, at jeg har ikke overværet Forhandlingerne derovre og kan ikke vide, om det, Ministeren fremfører her, er af den Karakter, at vi maa bøje os derfor, og at der er Ting i dette Forslag, som maa ændres. Men naar Ministeren siger, at Forslaget, som det er, bliver ikke vedtaget, saa haaber jeg, der deri ligger, at